

Chúng ta vừa đón mừng Năm Mới Dịp mừng Lễ ch. Quý vị suy nghĩ gì hay mà nói gì khi bước vào Năm Mới? Có lẽ mỗi chúng ta đều có những niềm vui khác nhau. Có người mừng niềm vui năm nay sẽ gặp được người thân lâu nay chưa gặp, sẽ gặp gia đình và không còn cô đơn nữa. Có người mừng niềm vui tìm được việc làm để không phải lo lắng về kinh tế gia đình. Người thì mong năm nay gia đình được êm ấm hơn, con cái ngoan ngoãn hơn. Người thì mong được khỏe mạnh hơn, có cháu nội cháu ngoại để mừng mừng, v.v... Chúng ta có niềm vui mà nói cho Năm Mới và cho cuộc đời, nhưng có thể nói, sâu kín trong đáy lòng, chúng ta mong được sống được bình an, yên ổn, được có tài sản riêng, được có điều gì nguy hiểm hay bất an xảy ra. Nói đúng hơn, mong được làm những công việc mà mình thích, được sống trong môi trường hòa bình, yên ổn, vì nếu không hòa bình yên ổn, tất cả những niềm vui khác của chúng ta đều khó có thể thành sự thật.

Với tình hình căng thẳng trên thế giới hiện nay, hơn bao giờ hết, chúng ta mong được thế giới được hòa bình, và cũng hơn bao giờ hết, chúng ta thấy hòa bình đó thật mong manh. Trong một bài nói chuyện nhân dịp đầu năm, Mục sư Harold Sala cho biết, trên thế giới hiện nay có trên 80 cơ quan, gọi là cơ quan hòa bình, đặt văn phòng tại nhiều nơi trên thế giới. Mục đích của các cơ quan này là nghiên cứu để tìm ra "Mặt nạ của tình yêu khoa học cho một hòa bình dài lâu," họ muốn tìm một công thức nhằm giúp các quốc gia trên thế giới có thể mở cửa biên giới và sống với nhau trong hòa bình. Các nhà lãnh đạo thế giới thì xem những tổ chức hòa bình này như là những cơ quan cần được sự ủng hộ của các khoa học gia khác. Vì trong số những khoa học gia mà thế giới có từ trước đến nay, có đến 90% hiện còn sống và công tác của đa số các khoa học gia này là, nghiên cứu để chế tạo những vũ khí tử tận hơn, tinh vi hơn hơn nữa để tiêu diệt kẻ thù!

Chúng ta lo lắng khi thấy tình hình thế giới căng thẳng và chiến tranh có thể xảy ra. Chúng ta thấy mình như bé, bất lực trước thế lực cuộc đời. Chúng ta mong được những người lãnh đạo thế giới và những người có thẩm quyền có thể giải hòa với nhau để chiến tranh đừng xảy ra. Có lẽ quý vị cũng nhớ khi đặt câu hỏi: Tại sao người ta không thể sống hòa thuận với nhau? Tại sao các quốc gia không thân thiện với nhau để được sống trong hòa bình? Tại sao phải tốn bao nhiêu tiền cho những vũ khí giết người, dùng tiền đó giúp những người nghèo có phải là ích lợi hơn không? Năm 1948, khi thế giới kinh hoàng trước tàn phá khủng khiếp của vũ khí hạt nhân, Albert Einstein tuyên bố: "Nạn đói của thế giới là đói lòng người và trong tâm trí con người. Đây không phải là vấn đề vật chất nhưng là vấn đề đạo đức. Điều đáng sợ không phải là

số c mnh tàn h i c a bom nguyên t nh ngĩ là số c mnh trong t m lòng x u xa gian ác c a con ng i, là số c mnh tàn phá c a t i ác."

Th t v y, c t lỗi c a nan đ trên th gi i không ph i là nh ng vũ khí nguy hi m nh ng chính là t m lòng con ng i. T m lòng ích k , ganh ghét, đ i trá là n i phát xu t nh ng nan đ c a th gi i và đem l i đau kh cho m i ng i. T ngàn x a Kinh Thánh đã d y: "Lòng ng i là đ i trá h n m i v t và r t là x u xa, ai có th bi t đ c?" (Giê-rê-mi 17:9), Chúa Giê-xu cũng nói, "T n i t m lòng mà ra nh ng ác t ng, nh ng t i gi t ng i, tà dâm, dâm d c, tr m c p, làm ch ng d i và l ng ngôn" (Phúc Âm Ma-thi- 15:19). Lòng ng i th t là x u xa, không ai có th l ng đ c, và chính t t m lòng x u xa đó mà n y sinh ra bao nhiêu t i ác, đem đ n đau kh cho chính mình và ng i chung quanh. Th t ra, ch c n nhìn vào đ i s ng gia đình mình ho c gia đình nh ng ng i chung quanh, chúng ta s hi u đ c t i sao th gi i không có hòa bình. N u trong m t c ng đ ng nh nh gia đình mà v ch ng không nh ng nh n nhau, cha m và con cái không tôn tr ng ý ki n c a nhau; m i khi có đ i u gì b t bình thì n i gi n to ti ng v i nhau và s n sàng gây t n h i cho nhau, thì trong nh ng c ng đ ng l n h n, nh gi a s c dân này v i s c dân khác kia, gi a n c này v i n c khác có chi n tranh là đ i u t nhiên. Có th nói, ngày nào ng i trong gia đình còn xâu xé nhau và gây t n th ng cho nhau thì ngày đó th gi i s v n còn chi n tranh.

Tuy nhiên, chúng ta không s ng trong tuy t v ng, s h i vì Đ c Chúa Tr i là Đ ng có th thay đ i lòng ng i, khi n t m lòng x u xa c a chúng ta tr nên t t đ p, tràn đ y tình yêu th ng, và khi t m lòng đã đ c đ i m i, chúng ta có th làm ph n trách nhi m c a mình đ đ i s ng đ c bình an, yên vui. Có ng i đã nói, hãy c u mong th gi i có hòa bình và hòa bình đó ph i b t đ u t chính tôi. Chúng ta không b t l c, vì chúng ta có th làm ph n c a mình, trong c ng v m t cá nhân đ giúp đem l i bình an cho đ i s ng.

Ba đ i u chúng ta có th làm đ gia đình hòa thu n, xã h i tr t t và th gi i có hòa bình là:

## 1. Thi t l p hòa bình hay hòa gi i v i Đ c Chúa Tr i, Ng i Cha Thiên Th ng c a chúng ta

Kinh Thánh d y r ng, vì t i l i, con ng i đã tr nên thù ngh ch v i Đ c Chúa Tr i, nh ng qua

Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta sẽ được hòa thuận với Ngài. Chúa Giê-xu là Đấng Chúa Trời, đã xuống trần làm người, mang lấy tội của chúng ta và chịu chết thay cho chúng ta trên thập giá. Chúa Giê-xu là Đấng duy nhất tuyên bố: "Ta là Con Đấng, Chân Lý và Sự Sống, những người mà không ai được đến cùng Đấng Chúa Cha" (Phúc Âm Giăng 14:6). Khi chúng ta đến với Chúa Giê-xu, tiếp nhận Ngài làm Đấng Cứu Đấng, Chúa sẽ ban bình an cho chúng ta. Chúa phán: "Ta sẽ bình an với các con, ta ban bình an ta cho các con, ta cho các con bình an những người như thế gian cho, lòng các con sẽ bình an và được sống" (Phúc Âm Giăng 14:27). Khi có bình an của Chúa ngự trị trong tâm hồn, chúng ta sẽ có thể làm điều thiện, đó là:

## **2. Không để lòng cho người khác nên những người khác và nên sàng lọc để**

Khi gia đình có nạn đau, khuynh hướng chung của chúng ta là để lòng cho người khác. Chúng ta luôn luôn nói hai chữ "tôi vì." Tôi vì những tôi thế này, vì tôi thế kia; tôi vì con tôi, vì cha mẹ tôi mà gia đình gặp khó khăn như ngày hôm nay. Khi có nạn đau với bà con, bạn bè, với người cùng làm việc, chúng ta cũng thường cho rằng sẽ có nạn đau là vì người này người kia chỉ ít khi nào chúng ta nhận đó là lòng của mình. Với bình an của Chúa và tình yêu của Chúa trong tâm hồn, chúng ta có thể thành thật nhìn vào chính mình, khiêm nhường nhìn thấy lỗi lầm, thiêu u sót của chính mình và sửa đổi, nếu cần xin lỗi người liên hệ. Trong những nhận xét, căng thẳng giữa chúng ta với người chung quanh, khi chúng ta không nói để lòng nên những người khác và xin lỗi, thì những căng thẳng và những nhận xét đó sẽ được hàn gắn và chữa lành. Thường thường, khi lòng không bình an, chúng ta sẽ cảm thấy cay đắng, phẫn nộ, và nên sàng lọc để lòng cho người khác để tìm sự giải tỏa cho chính mình. Tuy nhiên, để lòng không đem lại ích lợi gì mà chỉ làm cho nạn đau lớn hơn và khó giải quyết hơn.

## **3. Nên sàng lọc làm hòa trước để đôi bên có thể giải hòa**

Làm hòa trước là điều rất khó vì có thể chúng ta lý luận: "Tôi đâu phải là người gây ra chuyện mà phải làm hòa trước! Người kia phải nhận lỗi, xin lỗi hay ít ra, ăn năn hối lỗi thì mới đáng cho tôi tha thứ, còn chuyện làm hòa trước, tôi còn phải suy nghĩ lắm." Khi nào chúng ta còn suy nghĩ như thế, với đức sẽ không được gì quý trọng, hòa thuận và bình an sẽ không ở trong tầm tay. Nếu chúng ta đã nhận nhận tha thứ của Chúa, chúng ta không thể nào không tha thứ cho người vì nhận tha thứ Chúa dành cho chúng ta quá lớn lao. Chúng ta không đáng được tha thứ mà Chúa vẫn tha thứ, không đáng được tha thứ mà Chúa đã tha thứ. Kinh Thánh cho chúng ta nguyên tắc như sau trong cách ứng xử với người chung quanh: "Hãy yêu nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng tha thứ xót, tha thứ nhau như Đấng Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Chúa Cứu Thế Giê-xu" (Thư Ê-phê-sô 4:32).

Có người đã nói: "Khi tâm hồn có ánh sáng của Thiên Chúa, sẽ phát huy những mặt đẹp trong tâm tính, từ đó đem đến hòa thuận trong gia đình, trật tự trong xã hội và hòa bình trên thế giới." Câu nói này thật đúng, ánh sáng trong tâm hồn là điều quan trọng đầu tiên chúng ta cần có. Đó là ánh sáng nhân từ, yêu thương, ánh sáng thánh khiết, ánh sáng của sự sống. Ành sáng đó là Chúa Cứu Thế Giê-xu. Chúa Giê-xu đã từng tuyên bố: "Ta là ánh sáng của thế gian, người nào theo ta chẳng đi trong tối tăm nhưng có ánh sáng của sự sống" (Phúc Âm Giăng 8:12). Chúa cũng dạy, người tin Chúa là mục tử của đoàn chiên, ánh sáng của trần gian, ánh sáng đó phải được soi ra để mọi người nhìn thấy và ca ngợi Đức Chúa Trời. Chúng ta ai cũng mong được sống trong bình an và hòa bình. Hòa bình đó chỉ thật sự đến khi chúng ta bằng lòng tiếp nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, để cho ánh sáng yêu thương, công bình và thánh khiết của Ngài chiếu rọi tâm hồn chúng ta, soi đường dẫn lối cho chúng ta trên trần gian tăm tối này. Chúng tôi kính mời quý vị hãy bắt đầu Năm Mới này bằng cách tiếp nhận sự sống và ánh sáng của Chúa. Quý vị sẽ kinh nghiệm bình an thật trong đời sống.

***Minh Nguyên***

**Chương Trình Phát Thanh Tin Lành**